

HARLEQUIN[®]

Stars of Romance

2
Roman
Bir Arada

Heidi Rice

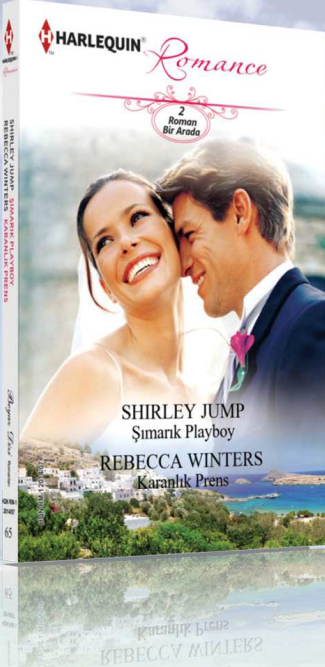
Kimberly Lang

HQN SR-1 2014/07

Sıcak Sıcak

USA TODAY bestselling authors

BAYİNİZDE !

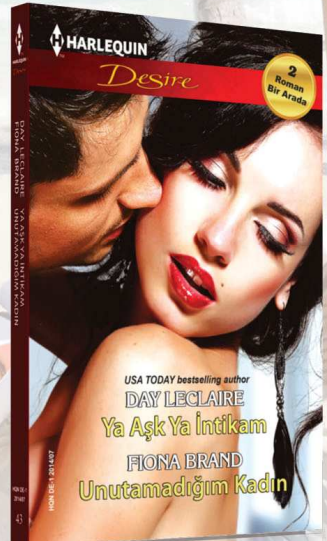

SHIRLEY JUMP Şımarık Playboy

Riley McKenna herkesin gıpta ettiği bir yaşam sürüyordu. Ancak artık kendi hayatını kazanmak zorundaydı. Bunun pek kolay olmayacağını anlamakta gecikmemişti. Stace Kettering'in yemek daveti için iş başvurusu yaptığı masmavi gözleri ve muhteşem gülüşü hiç işe yaramamıştı. Stace Kettering'in şımarık playboylara hiç tahammülü yoktu. Riley, Stace'in tıpkı diğer kadınlar gibi kısa sürede kendisine tutulacağını sanmıştı fakat hesaba katmadığı bir şey vardı. Gerçek hayat onun alıştığından çok farklıydı...

FIONA BRAND Unutamadığım Kadın

Nick Messena, son altı yıl içinde payına düşenden çok daha fazla kadınla birlikte olmasına rağmen hala Elena Lyon'a olan açlığını bastıramamıştı. Seviştikleri o gece aileleri, beklenmedik bir skandala itilmiş ve Nick'in her şeyi sorgulamasına neden olmuştu. Nick bir daha asla birlikte olamayacaklarını düşünüyordu. Şimdiyse bir aile sırrı onları bir araya getirmişti. Nick'in tatlı çiçeği nefes kesen bir afet olmuştu! Peki, acaba Elena'yı tüm bu olanlardan sonra, onun için tek kadın olduğuna ikna edebilecek mi?

Harlequin Stars of Romance

ISBN 978-605-339-229-3

İngilizce Adı: MAID OF DISHONOR

Türkçe Adı: GÜNAH GECESİ

Copyright © 2013 by Heidi Rice

İngilizce Adı: LAST GROOM STANDING

Türkçe Adı: HAYATIMIN ANLAMI

Copyright © 2013 by Kimberly Kerr

Yayının Adı: Harlequin Stars of Romance

Tüzel Kişiliği: Harlequin Polska Spolka Z Ograniczona

Odpowiedzialnoscia İstanbul Şubesi

İmtiyaz Sahibi ve Uyuşu: Berkant Yıldırım T.C.

Sorumlu Müdür ve Uyuşu: H. Rıza Bankoğlu T.C.

İdarehane Adresi: Mühürdar Cad. Uras Apt. No:83 D.1

Kadıköy – İstanbul – Türkiye

HEIDI RICE

Günah Gecesi

Çeviri
Gökçe Giray

Stars of Romance

HARLEQUIN TÜRKİYE

Mühürdar Cad. Uras Apt. No.83/1
Kadıköy - İSTANBUL

Tel: (0216) 418 12 72 (pbx) Faks: (0216) 338 87 12
info@harlequintr.com – www.harlequintr.com
www.facebook.com/harlequinbeyazdizi
twitter.com/harlequintr

ROMANIN KARAKTERLERİ

Carter Price

Yakışıklı ve çapkın iş adamı

Gina Carrington

Carter Price'la on yıl önce tek gecelik bir ilişki yaşamış güzel kadın.

Marnie

Carter Price'ın kız kardeşi, Gina'nın en iyi arkadaşlarından biri.

Reese ve Cassie

Marnie ile birlikte, Gina'nın en yakın arkadaşları.

Tuck

Cassie'nin evleneceği adam.

Mason

Reese'in eski kocası, şimdiki nişanlısı.

Dylan Brookes

Tuck'ın şahidi. Reese'in eski nişanlısı.

~ GİRİŞ ~

Hillbrook Üniversitesi Kampüsü, New York, on yıl önce.

“**K**ULAĞA harika geliyor, Marnie. Ancak Carter ve Missy düğünlerinin cazibesi altında ezilmesinler. İşin en önemli kısmını, birbirlerini sevdiklerini unutmasınlar.”

Reese’in sözleri, Gina Carrington’ın hüznünü bir parça bile hafifletmemişti.

Bu konuyu geçebilir miyiz lütfen?

Gina’nın yanakları öfkeden kızarmıştı. Günlerdir peşini bırakmayan boşluk duygusunun ardından ilk kez öfke hissetmişti. Bu, yaptığı ilk hata olmasa da hayatının en büyük hatasıydı.

“Sorun olmaz. Yıllardır birbirlerine sadık kaldılar. Carter, ona evlenme teklifi ettiğinde Missy’le sabaha kadar oturup bundan böyle kız kardeş olmanın ne kadar güzel olacağını konuşmuştuk.” Marnie, kahkaha atmıştı. Sesinin tınısı, Gina’nın düşüncelerini dağıtmıştı.

Bir zamanlar Marnie’nin kahkahasından hoşlandığını düşünmek komikti. Marnie, Hillbrook’a ilk geldiğinde çok kaygılı ve ciddiye. Kusursuz Güneyli davranışlarının ardındaki dehşeti fark etmeleri epey zaman almıştı. Gina, Marnie’nin kahkahasını seviyordu, çünkü bu Marnie’nin ‘feminizmin unuttuğu aile’ olarak nitelendirdiği geçmişindeki insanlardan azat oluşunun bir sembolüydü.

Şimdilerde ise Gina, o kahkahadan pek hoşlanmıyordu.

“Missy’nin elbisesi nasıl?” diye sordu Reese.

“Kusursuz. Kırık beyaz, ipek. Geleneksel bir gelin olacak.” Gina’ya doğru bakarak devam etti. “Buradaki herkesin onaylamadığını biliyorum, ama bence Carter ve Missy’nin düğün gecelerine kadar tertemiz kalmaya karar vermeleri çok romantik.”

Gina, elindeki kadehi verandadaki masaya koydu. “Bir şişe daha var mı? Alkol takviyesi olmadan bu aşk hikâyesini dinlemeye daha fazla dayanabileceğimi hiç sanmıyorum.”

Cassie ayağa kalkıp, Gina’ya tatlı bir bakış attı. “Benim sıram, hemen gidip alırım,” dedi. Bu bakış Gina’ya daha da kötü hissettirmişti.

Cassie, Marnie’nin ağabeyi Carter Price bir hafta önce ziyarete geldiğinde

neler olduğunu biliyordu. Olayı her zamanki faydacı bakış açısıyla değerlendirmişti. “Neden sen suçlu hissedesin anlamıyorum. Nişanlı olan Carter,” demişti.

Cassie mutfağa doğru giderken niyeti, belli ki yalnızca Marnie’nin habersiz olduğu, gece boyu yükselen tansiyondan uzaklaşmaktı. Gina, Cassie’nin asla yargılayıcı olmayacağını bilse de durum onun için de rahatsız ediciydi. İşin içinde gama ışınları, kozmik radyasyon ya da bazı gizlemlerle astronomi ilkeleri değil de bu gibi sosyal ilişki problemleri varsa Cassie ne yapacağını bilemezdi.

Gina, Marnie’ye baktı. Biraz akıllı karışmış görünüyordu. Belki de Gina’nın yüz yılın düğününe neden bu kadar kayıtsız kaldığını merak ediyordu. Ağabeyi Carter’ın en iyi arkadaşı Missy’le evliliği aylardır Marnie’nin en çok söz ettiği ve önemseydiği konuydu. Gina, Marnie’ye takılmaktan hoşlanırdı.

Ancak, bu geçen pazar gününden önceydi. Carter’la tanışmadan önce. Niyeti, Marnie’nin ağabeyinin kendini beğenmiş, küstah, sıkıcı Güneyli bir centilmen olmadığını, hassas, Gina gibi hatalar yapabilen biri olduğunu kanıtlamaktı.

Akşam, Carter’ın aleyhine gibi başlamıştı, fakat gecenin sonunda olan Gina’ya olmuştu. Seksin her zaman fiziksel bir zevkle ilgili olmadığını ona gösterecek ilk adamın Carter olacağını nereden bilebilirdi ki? Bazen duyguların da işin içine girebileceğini? Ve sonraki gün Carter’ın yüzündeki iğrenme ve pişmanlık ifadesini görünce, yaşadıklarından utanacağı nasıl aklına gelirdi? Güven, sağduyu, onur ve görev duygusunun sadece sıkıcı insanlara özgü olmadığını kabul etmeye zorlayacağını?

Carter hayatına devam etse de, tüm bunlar Gina’nın son haftada aldığı oldukça acımasız derslerdi. Marnie, Gina’ya döndü ve “Gina, sen bile Carter ve Missy’nin birbirleri için ilk olmalarının romantik olduğunu düşünüyorsun, kabul et,” dedi. İki kadehten sonra ne bu ne de periyodunun dört günlük gecikmiş olması canını çok yakıyordu.

“Hayır, Marnie, bu hiç romantik değil. Ya en yakın arkadaşın Missy, ilk gecelerinde Carter’ın beceriksizin biri olduğunu anlarsa ne yapar?”

Reese içkisinden bir yudum aldı ve “İyi seksin önemli olduğunu kabul etmek zorundayım,” dedi.

Marnie hafifçe bir kahkaha attı, ama rengi biraz solmuştu. “Sen de mi öyle düşünüyorsun. Missy ve ben bunun çok önemli olduğunu düşünmüyoruz.”

“Siz iki küçük bakire bu konuda ne bilirsiniz ki? Bildiğim kadarıyla bu konuda hiçbir deneyiminiz yok.” Gina ateşinin çıktığını hissediyordu. Panik ve kızgınlık duygularını aynı anda hissetmeye başlamıştı.

“Birini sevdiğini anlamak için onunla yatmana gerek yok,” dedi Marnie, alt dudağını ısırmağa başlamıştı. “Missy, Carter hakkında...” yanakları yeniden kızarmıştı, belli ki ağabeyi ve seks kelimelerini aynı cümle içinde kullanmaya

bile çekiniyordu, "...yani evlilik ilişkilerindeki performansı hakkında endişeli değil. Bu konuda konuşular."

Evlilik ilişkisi!

Gina'nın ateşi başına vurmuştu. *Küçük Carter*'ın durumuna bakılırsa, Marnie'nin en yakın arkadaşı Missy Wainwright, kendine dokundurmak şöyle dursun seksten söz etmekten bile aciz aptal, iffet düşkününü biriydi.

Adam en ufak bir fiziksel temasa bile açtı. Dokunulmaya böylesine aç oluşu, basit bir öpücükle böylesine heyecanlanması, fermuarını açıp sertleşmiş erkekliğini avucuna aldığı anda şükran duyması Gina'yı neredeyse ağlatacaktı. O ana kadar bakir olduğunu kavrayamamıştı. Carter'ın utangaç ve sıkılgan sessizliği Gina'nın kalbini sıkıştırmıştı.

Böylesine güçlü, yakışıklı ve cinselliğe meraklı bir adamın kendini en temel insan ilişkilerinden sırf hayatındaki kadın öyle istiyor diye mahrum etmesi. Nasıl bir kadın evleneceği adam hakkında en ufak bir fikre sahip olmazdı ki? Böyle bir şeyi istemek için ne derece soğuk ve frijit olmak gerekirdi?

Acımasız bir kahkaha atmıştı. Sanki sesi onun değil gibiydi, ama şu anki durumuna uyuyordu. Şeytani Seks Kraliçesi mutlu çiftin arasına girmişti. Şimdi de suçlamalar ve pişmanlıklarla dolu karanlık ormanına geri dönmüştü.

"Aslına bakarsan senin şu yakın arkadaşın Missy, Carter'la *evlilik ilişkisi* hakkında hiç konuşmadı, ancak ona endişe etmemesi gerektiğini söyle." İki yüz dolarlık şampanya midesini ekşitmişti. "Müstakbel kocası bir kadına muhteşem bir orgazm yaşatacak yeteneğe sahip. Bir aygır kadar güçlü, olağanüstü becerikli ve de kullanışlı. Bizzat kendim test ettim."

"Ne?" Marnie'nin bu tepkisine Reese'in kahkahası eşlik etmişti.

"Gina, Marnie'yle alay etmeyi bırakır mısın? Bu hiç komik değil"

"Amacın şaka yapmaksa gerçekten komik değil," dedi Marnie. Sesi öfkelenmiş bir çocuk gibi çıkıyordu. Naif, yargılayıcı; ama inanılmayacak derecede genç bir ses. "Carter yeminini bozduysa, Missy çok incinir," diye bitirdi sözlerini Marnie. Son sözleri kulaklarında yankılanmıştı.

Gina, birden ayılmış, aklını başına toplamıştı. Alkol sorumsuz ve acımasız davranma cesareti veriyordu. Carter, onu bırakıp yoluna devam etmiş; Bakire Kraliçesinin merhametine sığınmış olabilirdi, ama Gina bu sırrı daha fazla saklamayacaktı. Çünkü yaptıkları şeyden utanmıyordu. Paylaştıkları hazdan utanmıyordu, olanlardan pişmanlık duymayı reddediyordu. Tek gece için bile olsa her şey gerçektir.

"Kendini üzme, Marnie." Reese bir anne şefkatiyle Marnie'nin sırtını okşamıştı. "Bu Gina'nın İngiliz tarzı espri anlayışı." Reese, Gina'ya baktı. Yüzünde bir şey saklayıp saklamadığına dair bir ipucu arıyor gibiydi. "Alay etmeyi bırak Gina, ona doğruyu söyle. Bu gece aklından neler geçiyor bilmiyorum."

Gina, Reese'in sesindeki öfkeyi hissetmişti ve aklından tam olarak ne geçtiğini de kesinlikle biliyordu, bu Reese'in yüzünden belliydi. Uzun zamandır onu ilk kez böyle görüyordu. Bir akşam yemeğinde tanıştığı denizciye vurduğundan beri çok mutluydu. Bir keresinde Gina, onu tişörtünün içine gizlediği bir asker künyesini okşarken görmüştü. Öncesinde de bu denizcinin yani Mason'ın hayatının erkeği olduğunu ilan etmişti.

Gina'nın canını yakan acı ve kıskançlık, içinde Reese'in de kalbini kırma isteği uyandırıyor.

Reese, aşka çok önem veren umutsuz bir romantikti. Neyse ki böyle bir yemin edecek ve ona sadık kalacak kadar aptal değildi.

"Aslında, Reese, aklımda olan şey ne biliyor musun? Carter Price'ın devasa..."

Marnie, gerçeği duymak istemeyen bir çocuk gibi kulaklarını kapatarak; "Dur, daha fazla anlatma," diye bağırdı. "Bu doğru değil. Olamaz." Gözlerinden yaşlar akıyordu. "Yalan söylüyorsun. Carter böyle bir şey yapmaz. O Missy'ye sadıktır. Onu çok seviyor."

"Missy'yi seviyor olabilir, ama benimle sevişti."

"Gina, böyle bir şey yapmadın," diye fısıldadı Reese. Marnie'ye sarılmıştı. Üzgün ve endişeli görünüyordu. "Böyle bir şeyi nasıl yaparsın? Nişanlı olduğunu biliyordun."

Çünkü ben konuştum ve o dinledi. O konuştu ve ben dinledim. Birbirimize dokunduk, öpüştük ve el ele tutuştuk. Tüm bunlar bir şey ifade ediyordu. Çünkü Carter zeki, duyarlı ve komikti. Bana baktığında kendimi çekici ve basit değil; çekici ve özel hissettim.

Tabii bunların hiçbirini söylememişti, çünkü gerçek değildi. Yaşadıkları şey sadece güzel bir yaz gecesinin yarattığı bir hayaldi, sabah olunca her şey eskiye dönmüştü. Gina, gerçekleri söyledi.

"Yaptım, çünkü çok seksiydi. Niye düşünüyorsun ki diye sordum kendime."

Reese belli belirsiz küfretmişti. Marnie'nin yüzünde öfke ve iğrenme duygularının yoğunluğu belli oluyordu. "Ama o nişanlı. Evleniyor. Nasıl bu kadar onursuz olabilirsin? Nasıl böyle bir sürtük gibi davranırsın?"

Gina kendini tutmaya çalıştı. Daha önce de sürtük diye anıldığı olmuştu. Aslında kendi babası ona daha kötülerini de söylemişti. İlk olan, onun için anlamı olan bir kişi tarafından söylenmiş olmasıydı.

"O sürtük değil," Cassie, elindeki yeni şampanya şişesiyle içeriye gelmişti. "Nişanlı olan ve evlenecek olan o değil. Carter. Onun ihanetinden Gina'yı sorumlu tutmak büyük haksızlık."

Cassie feminist bir ders vermeden önce Marnie ona dönüp, "Biliyor muydun?" diye sordu.

“Evet. O gecenin sabahında Gina bana anlatmıştı.”

“Neden bana söylemedin?” dedi Marnie ağlayarak. Cassie ise sakindi.

“Neden söyleyeyim ki? Bu Carter ve Gina arasında olan bir şey.”

“Çünkü Carter benim ağabeyim ve nişanlısı da en yakın arkadaşım. Çünkü ben onun nedimesi olacağım. Çünkü bu bir felaket.” Marnie arkasına yaslandı. “Bunu Missy’ye anlatamam. Mahvolur. Düğün bir hafta içinde olacak. Ve Missy kendini bir yıldır bu özel günün planını yapmaya adadı.”

“Merak etme, Carter hiçbir şeyi iptal etmeyecek,” dedi Gina. “Ona döndü, öyle değil mi?” Gina, umursamaz görünmek için elinden geleni yapıyordu. “Neden bu kadar öfkeli olduğunu anlayamıyorum Marnie. Benimle olmak isteyebilirdi. Ama ben böyle bir şey yapmak istemedim.”

“Sana saygı duymuş olduğuma inanmıyorum. Seni sevmiştim. Havalı olduğunu düşünürdüm. Ama sen sadece kalpsiz bir sürtükmüşsün.”

Gina, ayağa kalktı. Cassie’nin elinden açılmış şişeyi aldı. “Ben kalpsiz bir sokak kızuyum.” Bunlar babasından çok sık duyduğu sözlerdi. Ve hayatı boyunca öyle olduğuna inanmıştı. Ta ki geçen hafta yaşadığı o geceye dek.

Şimdiye değin, muhteşem adamlarla birlikte olmuş, hepsiyle de çok eğlenmişti.

“Bu gecelik gösteri bitmiş görünüyor. Artık gitsem iyi olacak.” Şampanyadan son bir kez kadehine doldurdu ve hepsine kadeh kaldırdı. “Her şey çok güzeldi. Ama Londra’ya dönüş uçağım yarın sabah çok erken saatlerde.”

“Bir dakika bekle, peki ya birlikte yapacağımız tatil ne olacak?” diye sordu Cassie. En az Reese kadar endişeli görünüyordu. “Yarın rezervasyon yaptıracaktık?”

Ona gözlerini dikmiş öfkeyle bakan Marnie’ye doğru döndü ve “Bana bu şekilde bakan biriyle bir arabanın içinde üç hafta geçirmeye hiç niyetim yok,” dedi.

Kızları ardında bırakıp çıktı.

Cassie, Gina’yı merdivenlerde yakalamıştı. “Gina, anlamıyorum. Hâlâ bizimle tatile gelebilirsin. Marnie, bu durumun üstesinden gelecektir. Ağabeyinin seninle yaşadıkları gerçekten onu hiç ilgilendirmiyor.”

Tam sözlerini bitirmişti ki, içeriden gelen öfkeli bir sesle ikisi de irkilmışti. “Fahişe!” Bu söz evin duvarlarında yankılanmışti.

Gina, arkadaşı Cassie’nin yanağına elini koydu. Arkadaşının hem bu kadar zeki olup, insan ilişkilerindeki incelikler hakkında en ufak bir fikir sahibi olmayışına hayret ediyordu.

“Göreceğiz. Seninle yarın konuşuruz. Bakalım, ben ve Marnie nasıl hissedeceğiz.”

Ancak Marnie’nin olanları asla unutmayacağını biliyordu. Bundan kesinlikle emindi. Bir kez daha köprüleri yakmıştı. Önem verdiği insanları bir kez

daha kendinden uzaklaştırmıştı. Şimdiden çok pişmandı. Düşünmeden söylediği kırıcı ve tahrik edici sözlerden pişmanlık duymuştu. Sözlerini geri almak için artık çok geçti. Belki de böylesi daha iyiydi.

Arkadaşlık ilişkilerinde pekiyi değildi. Üçü de bunu bilmeliydi.

Cassie başını salladı. “Tamam. Seni özleyeceğim, bunu biliyorsun,” dedi.

Ben de seni özleyeceğim. Ve Reese’i ve hatta Marnie’yi de.

Ancak bunları söylemek yerine, Gina basitçe başını salladı ve uzaklaştı.

Sonraki sabah kimse uyanmadan, Gina bir taksi çağırması, oradan ayrılmıştı. Kasıtlı olarak küstahça yazdığı notu hazırlamak için epey zaman harcamıştı.

Muhteşem gecenizi mahvettiğim için üzgünüm kızlar. Fakat hepimiz biliyoruz ki, beni çok iyi tanıyorsunuz. Erkeklerle olan zaafımı biliyorsunuz. Umarım beni affedersiniz.

G.

~ BİRİNCİ BÖLÜM ~

New York, Ağustos.

Bir şey oldu. Sen ve Marnie, bensiz buluşmak zorundasınız. Yarın Amber Gelinlik’te görüşürüz. Sabah 11’de. Sakın geç kalma. Reese.

“**REESE MICHAEL**, seni öldüreğim.” Gina Carrington, telefonundaki mesaja öfkeden köpürmüş bir hâlde bakıyordu.

Eski kocası Mason’la ikinci kez evlenmek üzere olan Reese, Gina’nın üniversite yıllarındaki oda arkadaşıydı. Hep neşe dolu bir insandı, ancak son zamanlarda keyif kaçırarak olmaya başlamıştı. İşte yine yapacağını yapmıştı.

Yıllar önce yaptığı gibi Gina ve Marnie’yi aralarındaki meseleyi halletmeleri için baş başa bırakmıştı.

Gina, kendi aptallığına lanet okurken parmakları telefonunun tuşlarında geziniyordu.

Reese, üçünün, Cassie ve Tuck için sürpriz bir düğün partisi organize etmesi fikrini öne sürdüğünde niyetini anlamalıydı. Cassie, İşçi Bayramı’ndan önceki Cuma günü Manhattan Evlendirme Dairesi’nde evlenmek için plan yapmıştı bile.

Reese zarıftı, arkadaşları için her şeyi yapardı. Üstelik mükemmel bir or-

ganizatördü. Böyle bir organizasyonun üstesinden içlerinden ancak o gelebilirdi.

Ebleh arkadaşları Cassie, Tuck'la evlenmeye karar vermiş, tüm organizasyon işini Tuck'a bırakmıştı. Ne bir giriş müziği ne bir eğlence, şamata. Reese, Tuck'la konuştuktan sonra kararını vermişti. Her şeyle üçü ilgilenecekti. Cassie'nin bundan haberi olmasa iyi olurdu. Çok fazla yaygara koparsa Cassie komaya girebileceğinden; mümkün merteye az davetliyle, Şehir Salonu'nda gerçekleşecek küçük, sade bir tören ve sonrasında da şık bir restoranda yenecek güzel bir akşam yemeğinin uygun olacağı düşünmüşlerdi.

Gina ve Marnie, birbirlerine karşı medeni kalmışlardı. Tekrar buluşmaları bir ay öncesine rastlıyordu. Konuşmuşlar, hatta zoraki de olsa şakalaşmışlardı. Belli ki bu Reese için yeterli değildi, o bütün kirli çamaşırları ortaya döküp rahatlamak ve hayata yenilenmiş bir şekilde devam etmek isteyenlerdendi.

Gina'ya göre bu mümkün değildi. İnsan hatalarıyla birlikte var olurdu. Öylece geçmişe gidip seni sen yapan hatalardan kurtulamazdın, onlarla yaşamayı öğrenmek gerekirdi. Üstelik Marnie'nin onu affedeceğini düşünmüyordu. Çünkü o bile kendini tamamen affetmiş değildi. Geçmişle tam anlamıyla hesaplaşmamıştı.

Gina için Marnie'yle takılmak aynı zamanda bir daha hiç düşünmeyeceğine dair kendine söz verdiği bir adam hakkında konuşmak demekti. Bu adam Marnie'nin ağabeyi Carter Price'dı. Carter'ın düğün gecesinden sadece birkaç hafta önce, birlikte şehvetli bir gece geçirmişlerdi. O gece, yalnızca Gina'nın hayatına değil, Reese'in dediğine göre Carter'ın hayatına da çok zarar vermişti.

Gina, lokantanın duvar saatine göz attıktan sonra Marnie'ye mesaj attı. Gelmesine daha on dakika vardı. İlk kez ondan önce gelmişti. Oysa hep geç kalırdı.

Telefonunu yeniden çantasına attı. On yıl önce Marnie'ye gidip o tatsız konuşmayı yapabiliyordu. Çünkü henüz on dokuz yaşındaydı, düşündüğü her şeyi yapabilir, sonra da sonuçlarından kaçabiliyordu. Nemli ellerini, bir hafta önce aldığı vintage elbisesinin üzerinde gezdirdi, elbisesini düzeltti. Artık sorumsuz ve umursamaz olamamasının ne kadar rahatsız edici olduğunu düşündü.

“Size ne getireyim, hanımefendi?”

“Sıcak ve güçlü bir şeyler olsun lütfen.”

“Ne isterdiniz?”

“Kahve,”

“Hemen geliyor.”

Sulu lokanta kahvesinden kocaman bir yudum aldıktan sonra kendini neredeyse olgunlaşmış hissetti. Ta ki Marnie Price'ı kapıda görene kadar. Büyümüştü. Takım elbisesi ve topuklu ayakkabılarıyla sevimli ve kendinden emin görünüyordu. Gina ona el etti. Yanındaki boş sandalyeyi gösterdiğinde,

Marnie'nin sert ifadesi yerini temkinli bir ifadeye bırakmıştı. Mesafeliydi.

Gina içinde derin bir pişmanlık hissetti. Bu Savannah güzeliyle, Reese'in evinde ilk tanıştıklarında ortak hiçbir noktaları yokken arkadaşlıkları şaşkırtıcı bir biçimde güçlü bir şeye dönüşmüştü. Gina, o ilk ay zamanının çoğunu Marnie'nin edepli Güneyli davranışlarıyla dalga geçerek geçirmişti.

Gerçek şu ki, Gina kendini hep Marnie'den daha üstün hissetmişti. Güneyli bir bakireden farklı olarak, kendini, erkekler ve ilişkiler hakkında bilmesi gereken her şeyi bilen karmaşık ve kozmopolit bir kadın olarak gördü.

Farklı olmalarına karşın Marnie, Gina'ya bağlanmıştı. Eski, Güney geleneğinde, kendin ve diğer insanlar için en doğru olanı hesap ederek hareket etmek çok önemli bir erdem olarak görülürdü. Gina, bu geleneğe sıkı sıkıya bağlı arkadaşı Marnie'nin idolü olan ağabeyiyle yatıp her şeyi kirlenmişti.

Gina'nın o gece günaha girmiş olmasından daha çok pişman olduğu bir şey varsa o da Marnie'nin güvenini sarsmasıydı. Nasıl bu kadar değer verdiği bir arkadaşını böyle incitebilmişti?

"Merhaba, Gina. Erkenci miyiz?" Marnie, Reese bir an önce gelse de onları bu durumdan kurtarsa diye düşündü.

Gina, "Reese geç kalmazdı. Belli ki bir sorun çıktı."

Marnie, "Ne olduğuna eminim," diye mırıldandı. "Mason, Reese'i çıldırtacak şeyi keşfetmiş olmalı."

"Çıldırtmak, doğru sözcük."

Marnie küçük bir kahkaha attı, "Umarım, bu sefer seksten daha fazlasıdır. O kadar yer mantarını tekrar paketlememin imkânı yok."

"Âmin," dedi Gina. Gülümseyerek dördünün iki saat boyunca nişan yüzüğü şeklindeki kutulara mantarları yerleştirdiğini hatırladı. "Açık söylemek gerekirse," diye ekledi Gina, "Ölmeden önce başka bir yer mantarı daha göreceksen bu çok yakında olacak."

Gina, Marnie'nin masmavi gözlerindeki endişeyi görebiliyordu. Görünen o ki son on yılda ikisi de epey büyümüşlerdi.

Marnie, kendine buzlu çay ve tost söyledikten sonra, çantasından telefonunu çıkararak işe koyulmuştu. "Pekâlâ, bizim beklentilerimize uyan, şık, ama fazla göz korkutmayacak birkaç yer belirledim. Benim kişisel favorim Tribeca Teras. Orayı biliyor musun?"

"Elbette, şık bir yer. Yemekleri güzel, dans pisti de var."

"Biraz fiyatlı, ama kesinlikle değer."

"Tamamdır."

"Tamamdır ne demek? Başka seçenekleri değerlendirmeyecek miyiz? Senin aklında başka bir yer yok mu?"

"Birkaç tane var," dedi Gina. "Ama hiçbiri Tribeca kadar iyi değil."

Garson, Marnie'nin tostunu ve çayını getirdi, Gina'ya bir isteği olup olma-

dığını sordu. Gina, Marnie'yi garsonu keserken yakaladı. Hoş gizlediği de yoktu ya.

On yıl önce olsa, garson ne kadar genç olursa olsun aldırmandan konuşur ve eğlenirdi. Ama artık değil.

Göz göze geldiklerinde, Marnie'deki gerilimi hissetti. Arkadaşları Reese haklıydı. İkisi de eteklerindeki tüm taşları dökmeliydi. Ancak bu şekilde arkadaşlıkları yenilenebilirdi. Birbirlerine bir şans daha verebilirlerdi.

Marnie ile asla çok iyi arkadaş olamazlardı. Bu şansını Gina yüzünden kaybetmişlerdi. Ama en azından medeni iki insandan öte bir ilişki kurabilirlerdi. Üstelik Reese ve Cassie'nin düğünleri de yaklaşıyordu, onlara daha güzel bir hediye veremezlerdi.

"Reese'in neden ortalarda görünmediğini ikimiz de biliyoruz. Mason'ın kollarından ayırlamayışına da ilk kez hak verdim."

Marnie, peçetesiyle ağzını sildi, "Reese, her zaman arabulucu olmuştur."

Gina derin bir nefes aldı. "Doğru, ama sanırım ben ondan daha iyisini yapabilirim," dedi.

"Nasıl?" diye sordu Marnie.

"Son gecemde sana söylediğim tüm saçma şeyler için özür dileyerek." Marnie sessizliğini koruyordu.

"Daha da önemlisi, ondan önceki hafta ağabeyini baştan çıkardığım için," diye ekledi Gina. "Tek mazeretim o anda kötü bir yerde bulunuyor oluşum olabilir. Sonuç olarak çok kötü şeyler yaptım. Acımasız, umursamaz, bencil olmak gibi... Yine kötü şeyler yapmayacağıma dair söz veremem, ama en azından elimden gelenin en iyisini yapıyorum."

Marnie'nin yüzü sinir bozucu düzeyde kayıtsızdı. Sadece hafifçe başını salladı. "Özrün için teşekkür ederim. Senin acımasız ve suçlu olduğun kadar ben de hatalıydım. Ve..." Doğru sözcüğü bulmaya çalışıyormuş gibi öksürdü. "Aldatan sen değildin Gina, Carter'dı. Boşandıktan sonra nasıl bir oyuncu olduğunu gördüğüm için, tüm suçun sende olmadığını anladım."

Oyuncu mu? Carter mı?

Evet, nefes kesecek kadar yakışıklıydı. Huysuzdu, bir kadını kontrolden çıkartacak kadar çekici ve seksiydi. Ancak o güçlü maçoluğunun altında duyarlı ve onurlu bir insan vardı. Böyle bir adam nasıl bir oyuncu olabilirdi ki?

"Reese, Carter'ın boşandığını söyledi," dedi. Reese ona haberleri verdiğiinden beri suçluluğunu örtmeye çalışmıştı.

"Bunun için de özür dilerim," dedi. Nişanlı bir adamla yatmış, sonra da suç paylaşması gerekirken Carter'ın nişanlısı, Missy'ye yüklemeyi denemişti.

"Özür dilemene gerek yok," dedi Marnie, ağırbaşlı bir kesinlikle. "Boşanmaları senin hatan değildi. Daha başka... Sorunları vardı."

"Bunu söylemen çok hoş ama ben oradaydım ve Carter'ın bana nasıl engel

olmaya çalıştığını biliyorum.”

Marnie, eliyle mola işareti yaptı ve “Pekâlâ, mola, çünkü ağabeyim hakkında asla bilmek istemeyeceğim bir konuya girdin.”

Gina, Marnie'nin yüzündeki ifadeye baktı. Güneyli Güzel büyümüş olabildi, ama konu erkek kardeşinin seks hayatına gelince aynı hassasiyete sahipti.

“Demek istediğim şey sadece şu, sana o gece sarf ettiğim sözler için mahcup hissediyorum,” dedi Marnie. “Tüm suçu sana yüklemek istedim, çünkü Carter'ı suçlamak, onun aslında tanıdığım kişi olmadığını kabul etmek demektir. Bugünlerde artık yakın değiliz.”

Gina, pişmanlıkla, “Ah, Marnie, çok özür dilerim. Bu da mı benim yüzümden?”

“Hiç sanmıyorum. Sadece yaşlandım ve onun nasıl biri olduğunu anladım.” Marnie'nin yüzündeki gülümseme düşünceli ifadesini dağıtmaya yetmiyordu. “Biliyor musun, böyle bir suçluluk duygusuna sahip olduğunu hatırlıyorum.”

“Maalesef, insan her şeyin kendisiyle ilgili olduğuna inanınca sonuç böyle oluyor.”

“Umarım, aramız artık iyidir,” dedi Marnie. “Çünkü erkek kardeşimle olan ilişkim arkadaşlarımla ilişkimden daha önemli değil.”

“Tabii, elbette. İyiyiz,” dedi Gina. Ama Marnie tuvalete gitmek için izin istediğinde nedense onuru kırılmış hissetti.

Kavga etmemiş olabilirlerdi, üstelik Marnie'den on yıl önce dilemesi gereken özrü şimdi dilemişti. Her şey olması gerektiği gibi görünse de sanki bir şeyler eksikti.

Carter'ı o gece baştan çıkarması, evliliğinin bitmesine tek sebep değildi belki, ama kız kardeşiyle ilişkisinin bu hâle gelmesinde kesinlikle etkisi vardı.

Marnie'nin titreşimdeki telefonu Gina'yı bu düşüncelerden uzaklaştırmıştı. Masadan düşmek üzere olan telefonu kurtarmak için uzandığında gönderen kişinin fotoğrafını ve mesajı gördü. Ne yapacağını bilemedi. Mesajı okudu.

Gel. Her zamanki saatte. New York'ta. Cuma'ya kadar. Bana mesaj yolla. İznin için görüşmemiz gerek.

Kalbi küt küt atıyordu. Bu Carter'dı. Parmağını, geçen on yılda neredeyse hiç değişmemiş yüzünün üzerinde gezdirdi. Saçları eskisinden uzundu, yakasına değişiyordu. Kof yanakları biraz dolgunlaşmıştı, mavi gözleri daha soğuk ve daha da etkileyiciydi. Belli belirsiz gülüş çizgilerinin dışında Carter Price neredeyse hatırladığından daha seksi görünüyordu. Çene çukuruna dokundu. O gecenin anıları hücum ediyordu. Düşünmekten kendini alamıyordu. Dudaklarından yaladığı fıstıklı dondurmanın tadı hâlâ damağındaydı.

Elindekinin Marnie'nin telefonu olduğunu yeni yeni fark etmiş gibi, hemen elinden bıraktı. Carter Price, masanın üzerinden hâlâ ona bakıyordu. Telefonu

diğer tarafa çevirdi.

Marnie gelince, “Telefonun çaldı,” dedi.

“Teşekkür ederim.”

Mesajı okurken, Marnie’nin suratı asılmıştı. Ya dönüp kimin yolladığıyla ilgili bir şey söylesen konuşmayı nasıl devam ettirebilirim diye endişe ederken, Marnie birkaç şey yazıp göndermiş, telefonunu çantasına koymuştu bile.

“Tribeca Teras’ı tutayım mı?” diye sordu.

Gina kendini çok gergin hissediyordu.

Demek ki Marnie yalan söylemişti. Her şey on yıl öncesinde yaşanmış bitmiş gibi davranıyordu, ama Carter’ın adından bile söz edemediği yerde bu nasıl doğru olabilirdi? Mesajı gönderen kişinin Carter olduğundan bile söz etmemişti.

Marnie ona güvenmemişti. Bu durumda onu kim suçlayabilirdi ki?

Nedime kıyafetleri için Reese’in arkadaşı Amber Gelinlik’te buluşmak üzere bir gün sonrası için sözleştiler.

Marnie gitmişti, onun arkasından bakarken güvenini tekrar kazanmanın tek bir yolu olduğunu düşündü, bunu hak ettiğini önce kendine kanıtlamalıydı.

~ İKİNCİ BÖLÜM ~

GINA taksiden indi ve eski tren rayları boyunca düzenlenmiş parka giden merdivenleri çıkmaya başladı. Beton patika yabani eğreltiotları ve çiçeklerle çevrelenmişti. Koşu yapanlar, sarmaş dolaş âşıklar ve aileler ılık New York akşamının tadını çıkarıyorlardı.

Serin otel lobisine ulaştığında sırtı ter içindeydi. Nostaljik, şık dekor bir altmışlar filminin setine gelmiş gibi hissettiriyordu. Nemli koltuk altlarını kurutmak için kollarını kaldırdı. Bu Dior marka, şık vintage elbiseyi dolabından seçmek yarım saatini almıştı. Geçmişindeki hayaletlerle yüzleşirken havalı ve kontrollü görünmek istiyordu, bakımsız bir paçavra gibi değil.

Resepsiyona doğru gitmeden önce bir an durdu ve derin, sakinleştirici bir nefes aldı. Resepsiyon görevlisine nazik, fazla kişisel ve aceleci olmayan bir mesaj bıraktı. Böylece Carter’dan bizzat kendisi özür dileyebilirdi.

Gerisi Carter’a kalmıştı. Ne yapması gerekiyorsa yapmıştı, arasa da arama da fark etmezdi. Arayacağından da şüpheliydi.

Bütün öğleden sonrasını uygun bir mesaj bırakmak için harcayacağına başka şeyler yapabiliirdi. Google’da, Price Kâğıt Ticaret Birliği’nin yöneticisi hakkında bir arama da yapabiliirdi. Dedikodu sayfalarındaki görsellere göz gezdirince Marnie’nin yalan söylemediğini kabullenirdi. Bizim hassas, Güney-

li beyimiz yalnızca bir oyuncu değil, aynı zamanda çıktığı kadınlarla dünya rekoruna imza atmaya niyetli bir çapkındı. Hayatındaki böylesi bir değişimin ne kadarından o sorumluydu?

Otelin lobisine girerken bu düşünce onu alıkoymdu. Durdu. Saatine baktı. Altıya on vardı. Carter'ın gelmesine daha bir saat vardı. Onunla karşılaşmadan önce bir şeyler içebilmek için zamanı vardı.

Bara girerken, Carter'ın on yıldır ne kadar değişmiş olduğu düşüncesini uzaklaştırdı. Suçu paylaşmak için çok geçti.

İçerisi New York'un gençleri ve yorgun görünen turistlerle doluydu. Cıvılcıydı. Kenardaki küçük bir masaya oturdu ve garsonu bekledi.

“Bir soda, lütfen...” dedi düşünmeden. “Siz onu martini yaptın,” bir içki-den bir şey olmazdı, hak etmişti.

Martinisi gelince küçük bir yudum aldı ve masaya koydu. Kendini tutamayıp üç yudum daha aldı. Artık çok fazla alkol kullanmıyordu. Şimdi biliyordu ki fazla alkol aptalca şeyler yapmasına neden oluyordu.

Sıcak bedenlerin ve pahalı parfümlerin kokusu onu geçmişteki tutkulu bir yaz öğleden sonrasına götürmüştü. Martini bardağındaki dalgalanma onu ele geçiren anıları dağıttı.

Sümbül ve ökse otu kokusu ise bu kez üniversite yıllarındaki kampüs evinin serin koridorunu hatırlattı. Ayakkabıları elinde, çıplak ayaklarıyla soğuk parke üzerinde parmak uçlarında yürüyordu. Reese'e, o günü birlikte kütüphanede çalışarak geçireceklerine söz vermiş, ama tüm geceyi erkek öğrenci birliğinin partisinde geçirmişti. Saat öğleden sonra dördü gösteriyordu ve o daha yeni geliyordu. O sırada Marnie'nin birinci kattaki odasından yabancı bir erkek sesi duymuştu.

~ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM ~

“**H**AYIR Marnie. Ne annemiz ne de ben arkadaşlarınızla bir yolculuğa çıkmaya izin vermeyeceğiz. Düşün bittikten sonra tüm yaz Savannah'da kalacaksınız.”

Gina'nın kaşları çatılmıştı. Ağabeyi Carter, Marnie'ye Savannah'ya geri dönmesini söylüyordu. Marnie'nin ona hak ettiği yanıtı verdiğini duymak zevkti.

“Senin iznine ihtiyacım olduğunu hiç sanmıyorum Carter. Babam değilsin. Annem de onunla konuşur konuşmaz yola gelecektir.”

Gina'nın göğsü kabarmıştı. Bir yıl önce Marnie, Reese'in kampüsteki evine ilk geldiğinde, ağabeyi Carter'a asla bu şekilde karşılık vermezdi.

“Yol paralarını annem karşılamıyor, ben karşılıyorum. Ödemeyi reddedersem bu yolculuğa nasıl çıkacağımı merak ediyorum.”

“Babam bana da para bıraktı, onunla ödeyebilirim.”

“Babam sen bir yetişkin olana kadar seninle ilgilenmek için bana yetki verdi ve ben de bu ödemeyi yapmayı reddediyorum.”

“Bu hiç adil değil, Carter.”

Gina, Carter’ın saçma yanıtlarından konuşmayı tam anlamıyla dinlemediğine emindi.

Sırf bunun için bile onu boğazlayabilirdi? Neden bütün erkekler, babası gibi yargılayıcı, kibirli ve hep haklı olurlardı?

Marnie’nin oda kapısı yeniden kapandı. Gina saklandığı yerden mutfuğa doğru giden şık giyimli, uzun boylu Carter’ı gördü. Olaya dâhil olmamak için kendini zor tuttu, işler kötüye gidebilir, sorumlu kendisi olabilirdi. Gina da mutfuğa doğru gitti. Carter dolaptan Reese’in diyet kolalarından birini alıyordu.

Buzdolabını kapadı, Gina’ya arkası dönüktü. Kolayı açtı ve büyük bir yudum aldı.

O Marnie’ye saygı duymuyorken ben niye duymalıyım? Var olan durumu daha ne kadar kötüleştirebilirim ki diye düşündü.

“Sen de kışına dikkat ediyorsun demek.”

Carter, şaşkınlıkla arkasına döndü.

Marnie, abisi hakkında konuşurken önemli bir detayı atlamıştı. Carter Price inanılmaz derecede çekiciydi.

Geniş omuzları, yanık teni... Kız kardeşi ne kadar ufak tefekse Carter, o kadar ihtişamlı ve esrarlıydı. Ancak tıpkı kız kardeşininki gibi masmavi gözleri vardı. Bu gözler Marnie’de sevimli ve güzel, Carter’da ise soğuk ve güçlü bakıyorlardı.

Carter, kolasından başka bir yudum alırken, Gina gözünü kırpmadan ona bakıyordu.

Gina, kapının pervazına sırtını yasladı, biliyordu ki bu duruşu dikkatleri göğüslerine çekiyordu.

Kendine oraya kadınlarla erkeklerin, özelde de kız kardeşiyle onun eşit haklara sahip olduğunu söylemek için geldiğini hatırlattı.

“Bir hanımefendinin yanında böyle konuşmuş olsaydım babam bana çok kızardı.”

“O hâlde ikimiz de çok şanslıyız, çünkü burada bir hanımefendi yok,” diye karşılık verdi Gina.

Carter Price, çok cinsiyetçi bir adamdı. Ancak kadının kendi kararlarını verebilme hakkını küçümseyen Güneyli kuralları Gina’ya geçmezdi. Carter’ın kaşları çatılmıştı, Gina onu şok ettiğine sevinmişti.

“Sanırım babanız hiç size bir şaplak atmamış,” duraksayarak Gina’ya şöyle bir baktı.

Gina’nın göğüs uçları gerilmişti, bedeni alev alev yanıyordu.

“Çok iyi tahmin, Bay Price. Babam beni hiç dövmedi. Çünkü öyle bir şey yaparsa sevgimi kaybedeceğini bilirdi.”

“Çocuğuna iyi terbiye vermek için bunu göze almaya değer, kanımca.”

“Eğer kötü davranışların bir çocuğu ya da kadını dövmekten daha iğrenç olduğunu düşünüyorsanız, kaybetmeyi hak ettiğiniz şey yalnızca bu değildir, Bay Price.”

Carter’in şok olmaktan beter olduğunu görebiliyordu. “Beni yanlış anladınız, hanımefendi.”

“Carrington. Gina Carrington.”

“Bayan Carrington. Hayatımda hiçbir kadını ya da çocuğu dövmedim. Asla da yapmam. Kadınlara saygı duyarım. Kesinlikle.”

“Babanızın sizi cezalandıracağı başka bir şey var mı?”

Ancak kibirli bir ifade beklerken, Carter’in yüzünde Gina’nın niyetlenmediği bir şey belirdi. Arkasını döndü ve “Görünen o ki benimle bir sorunuz var Bayan Carrington. Ne olduğunu söyler misiniz lütfen!”

“Marnie’yi istemediği bir şeyi yapmaya zorladığınızı duydum. On sekiz yaşında ve bizimle bu yaz yola çıkabilecek hakka sahip. Ve anladığım kadarıyla siz zaten balayında olacaksınız, o hâlde neden bizimle eğlenmek yerine Savannah’da oturmasını istediğinizi merak ediyorum.”

“Demek kötü davranışlarınız içinde kapı dinlemek de var.”

“Öyle görünüyor. Konuya dönersek hayatta örnek davranışlardan daha önemli şeyler de var. Kardeşinizin önemli dileklerini gerçekleştirmesine izin vermek gibi değil mi?”

“Sizinle birlikte gelmesi önemli bir dilek anlamına gelmez.” Tansiyon gitkiçe turmanıyordu. Son olarak yapabileceği bir şey daha vardı. Erkeklerin öfkeli hâlleriyle baş etmede her zaman iyi olmuştu.

“Bunu nasıl bilebilirsiniz?” diye sordu sakince.

“Çünkü o benim kardeşim.”

“Ve bu onunla ilgilenmeniz gerektiği anlamına mı geliyor. Belki de Marnie’nin artık bir bakıcıya ihtiyacı yoktur.”

Öfkesine engel olmaya çalıştığı anlaşılıyordu. Gina, Reese ve belki de Cassie hakkında bir şeyler söylemek istediğini biliyordu.

Çünkü kız kardeşini onlardan uzak tutmak istemesinin başka nasıl bir nedeni olabilirdi?

“Kendimi Marnie’nin bakıcısı olarak görmüyorum, Bayan Carrington. Ancak ben onun ağabeyiyim ve ister razı olun ister olmayın, onun için en iyi olanı yapmak niyetindeyim.”

Gina'nın yüzünde buruk bir gülümseme belirdi. Güneyli terbiyesi onun ve arkadaşlarının hakkındaki gerçek düşüncelerini söylemesine engel oluyordu. "Pekâlâ, neden Marnie için en iyi olan şey onun kararı değil de sizin kararınız?"

"Çünkü o henüz on sekiz yaşında." Söylemediği asıl şeyin ne olduğunu biliyordu. *Çünkü o bir kadındı.*

"Kaç yaşındasın, Carter?"

"Yirmi iki."

"Nişanlandığında kaç yaşındaydın?" Gina aslında yanıtı biliyordu. Marnie eve ilk geldiğinde abisinin onun en iyi arkadaşı Missy'le nişanlandığını söylemişti.

"Aynı şey değil."

"Hımm. Neden değil? Çocukluk aşkıyla hayatının geri kalanını geçirebileceğine karar verdiğinde sen de Marnie'yle aynı yaşıydın."

"O şekilde değildi. Missy ve ben birbirimize çok iyi uyuyoruz. Babam öldükten sonra bu yapabileceğim en doğru şeydi. Annem ve Marnie'nin bir düzene ihtiyacı vardı ve bunu onlar da istemişti."

Carter, nişanlılığını Marnie'nin ona anlattığının tam tersi biçimde açıklamıştı. Kim daha mantıklı diye evlenmek isterdi ki? Üstelik anlattığına göre en önemli teşvik annesi ve kız kardeşinin onayındı. Gina da umutsuz bir romantik değildi, ama bir ilişkiyi de görev gibi düşünemezdi.

"Ama Missy'yi seviyorsun, değil mi?"

Carter, seni ilgilendirmes der gibi bakmıştı. Ama Gina gerçekten merak ediyordu. Karar verdiğinde yalnızca on sekizindeydi. Hormonları, keşfetme isteği... Bunları nasıl bastırabilmişti?

"Elbette Missy'yi seviyorum. İki hafta sonra benim karım olacak. Arkadaşız, birbirimizi iyi anlıyoruz. Ve hayattan aynı şeyleri bekliyoruz."

Söylediklerinin hiçbirisi Gina'yı ikna etmemişti. Liseyi yeni bitirdikten sonra insan hayattan ne beklediğine nasıl karar verebilirdi?

Gina, Carter'ın bakışında ilk kez şüpheyi fark etmişti. "Güven. Birliktelik. Çocuklar." Defalarca kez dillendirince tüm bunlar onu ikna etmiş gibiydi.

"Missy'ye evlenme teklifi ettiğinde ne kadar heyecanlandığımı anlayabiliyorum, mükemmel bir evlilik hayali kurmak çok romantik."

"Missy bana güvenebileceğini biliyor," yüzünden aklının biraz karıştığı ve kızgın olduğu anlaşılıyordu. "Önemli olan da budur."

"Gerçekten mi? Peki ya aşk, tutku, macera... Ve hayat boyu mükemmel seks?"

Bakışı Gina'nın dekoltesine takıldı, sonra tekrar yüzüne baktı. Yanakları pembeleşmişti. Uzaklara baktı ve kolasından büyük bir yudum daha aldı.

Marnie, ilk geldiğinde parmağında masumiyetini simgeleyen bir söz yüzü-